

ሁ

adv. suffixum, a radice pronominali (Dillmann 1857 § 62,1,b) propagatum: 1) *nota interrogationis*, sicut ኑ ፡ q.v. (Dillmann 1857 § 161 et Dillmann 1857 § 198,2,a) *ne? an? num? numquid?* aut primo aut principali sententiae interrogativae vocabulo suffigitur. Quamvis in libris MSS. ሁ ፡ et ኑ ፡ promiscue usurpari soleant, tamen ሁ ፡ vi tenuius et levius esse videtur, quam ኑ ፡ Exempla: ይከውንሁ ፡ *licetne?* Matth. 19,3; Matth. 15,12; Matth. 7,16; Ex. 4,11; Ps. 72,13; ኢኮነሁ ፡ ከመዝ ፡ Am. 2,11; እምነየሁ ፡ ይሴውር ፡ ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; Job 38,7; በዝሂ ፡ ኢይኮንንሁ ፡ Jer. 5,9; Jer. 5,29; ትስአሉኒሁ ፡ መጻእከሙ ፡ Hez. 20,3; 2 Reg. 19,6; 3 Reg. 17,20; 4 Reg. 14,10; Job 38,18; Job 38,31; Job 39,1. Frequentissime vocibus ቦ ፡, አኮ ፡, አልቦ ፡ suffigitur: ቦሁ ፡ ስ Ex. 5,5; ቦሁ ፡ {DiL.0002} ዘይትጎባእ ፡ እምነየ ፡ Jer. 39,27; ቦሁ ፡ አመ ፡ ነገሩከሙ ፡ *numquid umquam?* Jes. 45,21; አኮሁ ፡ አነ ፡ ዘአወልድ ፡ Jes. 66,9; Matth. 5,46; አልቦሁ ፡ አመ ፡ አንቡብከሙ ፡ Matth. 21,26; ሁ ፡ et ኑ ፡ in eadem sententia composita leguntur Ps. 93,9. 2) enunciationi conditionali inserta haec particula est *nota dubitationis*, qua is qui loquitur de eo quod hypothetice posuit se ipsum dubitare indicat (Dillmann 1857 pag. 429): እመሰ ፡ አንተሁ ፡ ውእቱ ፡ εἰ σὺ εἶ (*si tu – revera – es*) Matth. 14,28 {DiL.1425}; እመሰ ፡ ትብሉሁ ፡ *sin forte respondeatis* Jes. 36,7; Luc. 23,25 (rom.); Act. 5,38 (rom.); saepius cum ቦ ፡ ut ቦሁ ፡ ሖርከ ፡ ፍኖተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምነበርከ ፡ ለዓለም ፡ በሰላም ፡ Bar. 3,13 (vid. sub ቦ ፡).

Bibliography

Revisions

- Andreas Ellwardt *last updated txt file and doc file of Lexicon* on 19.4.2017
- Pietro Maria Liuzzo *exported from lexicon to XML* on 16.1.2017
- Pietro Maria Liuzzo *updated lexicon XML file adding nested senses* on 16.1.2017
- Andreas Ellwardt *updated txt file and doc file of Lexicon* on 22.11.2016